

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er bare for at rette en misforståelse. Jeg har ikke talt om, at det ville eskalere; det var fru Ulla Tørnæs, der talte om, at det ville eskalere. Jeg lagde netop op til, at parterne har et stort ansvar, og det er vel at mærke de parter, som har forhandlingsretten, der har det ansvar, og det, jeg har forstået på det hele, er sådan set, at de skal fratages denne forhandlingsret af hensyn til friheden, og så er det, jeg siger: Hvem er det så, der bliver frihed for?

Brian Mikkelsen (KF):

Det beslutningsforslag, vi har til debat her i dag, burde det egentlig ikke være nødvendigt at fremsætte, for foreningsfriheden er jo en grundlovssikret rettighed. Vi er glade for i det her land, at vi har et af de ældste demokratier i verden. Det er også rigtigt, men det betyder ikke, at vi kan leve højt på, hvad vore forfædre har gjort, for der er efter min mening i dag ikke overensstemmelse mellem grundloven, den seneste ændring af EF-Traktaten og så den gældende danske lovgivning.

For Det Konservative Folkeparti er det helt indlysende og naturligt, at man som lønmodtager og arbejdsgiver helt frit kan vælge, hvilke organisationer man vil være medlem af eller ikke medlem af. Og det er derfor, vi fokuserer så meget på begreber som den positive og den negative foreningsfrihed.

Det er jo en fundamental rettighed, og det er rodfæstet i vores grundlov, at man selv kan vælge, hvad for en forening man vil være medlem af. Det bør være en lige så fundamental rettighed, at man også kan vælge, hvad for en forening man ikke vil være medlem af.

Det undrer mig meget, at et flertal i det danske Folketing ikke vil sikre en reel valgfrihed mellem medlemskab eller det modsatte af en hvilken som helst forening. Hvis man nærmest vil tvinge lønmodtagerne ind i en bestemt fagforening, så erkender man jo på forhånd, at fagforeningen er håbløs at være medlem af. Og det skulle jeg hilse og sige at jeg bestemt ikke synes. Jeg er selv medlem af en fagforening og synes, at de udfører et glimrende stykke arbejde, og det har de gjort også gennem tiderne og været med til at opbygge det danske velfærdssystem. Men når man tvinger lønmodtagere ind i en fagforening, får fagforeningen jo ikke selv mulighed for at fortælle, hvorfor man skal være medlem.

Vi støtter fra konservativ side fortsat den næsten 100-årige hovedaftale for arbejdsmarkedet. Det skal der ikke herske tvivl om. Grundlæggende er det jo arbejdsmarkedets parter selv, der skal aftale sig til rette. Men når det gælder overordnede spørgsmål som personlig frihed, er det fortsat Folketinget, der som lovgivende magt skal sikre den slags grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettigheder. Det kan ikke være andre, det kan ikke være nogen ude på arbejdsmarkedet, der skal sætte sig over Folketinget.

Arbejdsministeren og den socialdemokratiske ordfører har på en udførlig og god måde, synes jeg, remset alle de love og internationale konventioner op, som Danmark har tiltrådt på området. Men hvad hjælper det, når vi ikke selv har implementeret de mest basale frihedsrettigheder i vores egne love? F.eks. står der i den sociale pagt – og nu citerer jeg – »at arbejdsgivere og arbejdstagere i Det Europæiske Fællesskab har ret til frit at slutte sig sammen for at oprette arbejdsgiverforeninger og fagforeninger efter deres eget valg til varetagelse af deres økonomiske og sociale interesser«. Der står også, at enhver arbejdsgiver og enhver arbejdstager har frihed til at melde sig ind i sådanne organisationer eller undlade at gøre dette, uden at det må komme den pågældende personligt eller erhvervsmæssigt til skade. Det er altså, hvad der står i den pågældende aftale.

Jeg behøver ikke at remse alle de mange faglige konflikter op, som vi alle sammen kender navnene på. Nyhavn er det seneste gode eksempel på en grotesk situation, hvor lønmodtagerne har sluttet sig sammen i en forening, som ikke vil have den pågældende overenskomst med RBF, der er dårligere end den, de har fået med arbejdsgiverne i Nyhavn.

Jeg synes, at man skal overveje synspunktet igen hos flertallet af partierne herinde, så vi får sikret en reel foreningsfrihed i Danmark.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Uanset hvor alvorligt et stemmeleje hr. Brian Mikkelsen betjener sig af, bliver postulatet altså ikke mere rigtige af den grund. Jeg vil godt anholde de postulatere, der ligesom får signalet, at vores lovgivning ikke er i overensstemmelse med internationale konventioner; det er de. ILO's organisation, som er en trepartsorganisation, som vedtager konventioner fra tid til anden, understreger klart, at de her forhold er et nationalt anliggende.